

за уйча си Нягула. *ib.* 30, 37—38. Го догледа Секула мило мнуче, Го догле'а и лепо говоритъ: „А егиди мой вуйко Янкула!“ *М.* 60. И ми отиде въ майкино село,—вуйко'а кука. *ib.* 79. Първо си викнафъ у мили вуйко, А мили вуйка не ме познало,—ме искарало. *ib.* На татка ми мила брака, А мене мили вуйчеви. *ib.* 368. Вуйче'и ж изгледале, Стриче'и ж посвършили. *ib.* 244. Петровъ вуйка и мой приятель Георгии. *Р.* 13. Нека иде съ него вуйка му Добренъ да му бжде наставникъ. *ib.* 138. Приялъ едно писмо отъ вуйча си, едничкия му още живъ роднина. *Л. Д.* 1875 *р.* 143. Азъ самъ я (*тази тѣсенъ*) слушалъ въ дѣтство отъ вуйка си, селянинъ изъ Вишовъ градъ. *ib.* 1876 *р.* 149. „Вуйчю льо, Ненчю вѣйводе.“ *Ч.* 301. 2) дѣдушка. *М.* 57, 59. **Вуйковци Вуйчевци Вуйкови синови** *тоже что* братчеди, *т. е.*, двоюродные братья: Па извикна Секула Детенце, Па извикна на шесть добри краля: „Мой вуйковци, и мой чичовци, Яст погубихъ цѣрна Арапина.“ *М.* 143. По риза (*мома-та даруваѣ*) за свекор-отъ, девери, вуйковци и стриковци. *ib.* *р.* 518. Азъ ке пойда ни йойска, Сосъ вѣйкови ми синови.“ *В.* 271.

Вуйна *с. ж.* тетка (*жена вуйка, т. е., отцова брата*): За ѣтарви, вуйни и тетки по карма. *М. р.* 518. Вуйки ти ж заде'ать, вуна-та викаѣ (ключъ). *М. р.* 531 (*лат.*)

Вуйчовъ *пр.* дядинъ: Тѣзи ѣ свирка вуйчова. *Д.* 23, 60.

Вула *с. ж.* *церковное свидѣтельство разрѣшающее бракъ*: Зетѣтъ ся явява на поповетѣ, на кон-то разказва, кое момиче ще вземне попове-тѣ разгледвать на бобо и по кормчѣе-то, да не сж роднина, послѣ му даватъ запискѣ за вулж; съ неж зетѣ-тъ ся явява прѣдъ община-тъ и ѣ дава нѣколко гроша за училище-то; послѣ община-та му дава вулж (или Владыка-та) за 10½ гроша, кога-то ся припознава отъ народъ-тъ и отъ село-то *Ч.* 83. Приходъ отъ дозволителны за вѣнчания (вулы). *Л. Д.* 1870 *р.* 118.

Вулгия *с. ж.* *кожаный мѣшокъ, сумка (син. чанта)*: Испразни торбѣ, напѣлни вулгий. Казвать на дѣтца-та, кога-то имъ ся не иска; да работѣтъ и казвать: днеска е празникъ *Ч.* 166. Калугерска торба и Циганска вулгий едно е. Или: калу герска торба и Циганска вулгий не могатъ никога да ся напѣлнать. *ib.* 167. Добрийтъ Петко му бѣ купилъ кужана волгий (чанта), въ кожто Живео можѣше да си турж нуждиѣтъ хранѣ запрезъ деньтъ. *Бв.* 31. Радка сгѣна хубавата дреха да може да са тури по-сгодно въ вулгийѣтъ му. *ib.* 46. *Ср. сл.* волни.

Вулина *с. ж.* (*ср. сл.* вула, ѣ воула) печать: Милчу бързо, безъ да